

Teksten bij de film Op de drempel van 2021 naar 2022

Het gedicht bij het aansteken van de kaarsen (van Floortje Agema):

Omdat ieder lichtje een verhaal is
groter dan alle woorden
van missen en dood
van liefde, levensgroot
daarom maken we licht

omdat alles er mag zijn
als je rouwt om een geliefde
de schreeuw en de stilte
de warmte en de kilte
daarom maken we licht

omdat ze nooit worden vergeten
omdat ze werkelijk bestaan
iedere naam, ieder licht
iedere ziel, ieder gezicht
daarom maken we licht

Mens op aarde - tekst Huub Oosterhuis – zang: Edsilia Rombley, Tania Kross

Lichtrood eiland, in een lucht van donderkoppen.
Stoelen languit, onder palmen, volle glazen.
Gouden groeven, overbloeide massagraven.
Korenschuren, hongeroegen, lege tranen.
Oh, berooide grote dame, moeder aarde.
Hoe nu verder, met ons allen, mens op aarde....

I may never understand – Sara Thomsen

Bijen zoemend in de bergamot, de wind in de bomen, de vogels zingen hallelujah, ik ga op m'n knieën, mijn stoffige knieën; ik bid met bevuilde handen tot het mysterie dat ik nooit zal kunnen verklaren.

De krekels zingen de sterren tevoorschijn, die nu staan te stralen aan de hemel. De maan komt op in het ritme van het lied van de krekels. Deze muzikanten spelen zonder handen. Het is een mysterie dat ik nooit zal kunnen verklaren.

De merel vertelt me dat de morgen in aantocht is; ik sluit mijn ogen nog heel even en hoor de specht de drum spelen: 'de morgen is in aantocht, de dag binnen handbereik'. En het is een mysterie dat ik nooit zal kunnen verklaren.

Ik neem kleine teugjes van mijn koffie, me verwonderend over hoe dingen lopen; vrienden die geliefden worden, een geliefde die een vriend wordt. En ja, het hart is als een onbekend land. Het is een mysterie dat ik nooit zal kunnen verklaren.

Tekst Desmond Tutu:

Droom, wees idealistisch, laat je niet beïnvloeden door het cynisme van ouderen, geloof er in dat deze wereld een betere wereld kan zijn, met ruimte voor iedereen.

Droom, droom, want je zult te snel volwassen zijn, en dan zul je je dromen vergeten.

God gebruikt jou, én jou, én jou, én jou, om deze wereld te maken tot een mooie plek voor iedereen.

Gedicht 'Nieuw' © Ester Naomi Perquin

Het gaat haast altijd zo: er arriveert een glanzend jaar, bij wonder nog onaangeraakt, als door de hand des tijds luchtdicht verpakt, waarop geen smetje zit. Geen stip.

Je overziet het weggesleepte; leeggehaald, bekrast, over de kop gegaan. Er kleeft vooral verlies aan, lijkt het, nutteloze doden. Snelheidsovertredingen, kapotte onderdelen.

Als je vanaf dat wrak de rij afkijkt: de geschiedenis een stille tocht van onmiskenbaar ferme deuken, van krakende moraal en onverwachte breuken - een file van verhalen over wie er voorrang had. Of nam.

De beste wensen slaan straks op de bumper stuk. De eerste kras, de eerste deuk. Veel vliegt zich al te pletter op de voorkant van het jaar. En kijk, daar volgt het keerpunt weer. Glimlach. Groet. Een menselijk gebaar.